

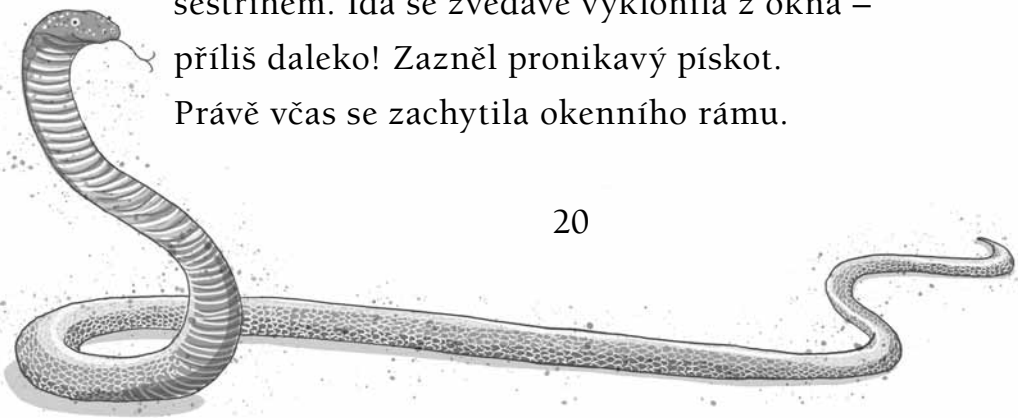
obyvatelé města zřejmě čekali jenom na to až se v „Kadeřnickém salónu Elfriede“ bude zase stříhat, foukat a barvit.

Ida spočinula pohledem na Jánském náměstí. Domy měly pestré fasády a malé balkony. Některá okna byla otevřená, někdo cvičil na housle. Znělo to dost vrzavě. Idě se zastesklo.

Její nejlepší kamarádka Miriam také hrála na housle. Jak moc jí chybí! Miriaminy skladby zněly mnohem lépe, zdálo se Idě.

Zítra jí čekal první školní den v nové třídě. Škola na Zimním vrchu, tak se jmenovala škola, kterou měla Ida v budoucnu navštěvovat.

Jaké to asi bude? Ida nikoho neznala. Ani v sousedství ještě neviděla žádné děti – kromě toho pobledlého hochy, který tak neohrabaně jezdil na skateboardu. V tom pod Idou zacinkaly dveře salónu a zametač z něj odešel s novým sestříhem. Ida se zvědavě vyklonila z okna – příliš daleko! Zazněl pronikavý pískot. Právě včas se zachytila okenního rámu.

Ida zavzdychala. Málem spadla dolů. Podívala se z okna. Kdo to byl?

Uprostřed náměstí, v koruně kaštanu sedělo zvíře s huňatým ocasem a mžouralo na ní. Dokonce na ní mávlo. Ida ho neviděla.

Když dole zametač sebral svůj vozík a začal ho s rámusem tlačit po chodníku, zvíře zmizelo. Už se ztratilo mezi větvemi kaštanu, když zaznělo další zapískání. Byl to pozdrav na rozloučenou, Ida ho ale neslyšela.

Doma Benni uložil skateboard zase do sklepa. Ve svém pokoji otevřel atlas zvířat. Prolistoval mnoho stránek, než našel to, co hledal: Fotografie hada, který měl olivově zelené šupiny a modročernou tlamu.

MAMBA ČERNÁ Jeden z nejnebezpečnějších hadů na světě! Je velmi rychlá, její jed je smrtelný. Pochází z východní Afriky.